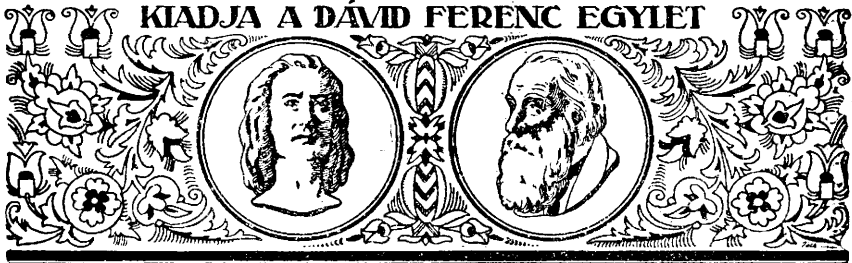

UNITÁRIUS KÖZLÖNY

A VALLÁSOS ÉS ERKÖLCSÖS ÉLET ÉBRESZTÉSÉRE
KIADJA A DÁVID FERENC EGYELET

Alapította: Dr. BOROS GYÖRGY.

Pünköszt.

A Husvét diadalma visszaadta az örökélet hitét s az eljövendő Pünköszt a lélek teljes megszentelődéséhez fog vezetni.

Künn a természetben megtörtént a feltámadás s az új élet az áldott nap sugarainak hatása alatt naponként élénkebbé lesz, gazdagabbá válik. Fű nő, vetés zöldül, rügyek fakadása után virágok feselnek s ama magasztos ünnepen elmondhatjuk, hogy „a pünköshti rózsza kihajlott az utra.“ Micsoda gazdagság Isten szép világán a réten, a völgyben, a kertben, a mezőn! Minő áldás mindenfelé az áldást osztó esőcseppek után! Készül a természet az ő nagy Pünkösztjére.

Benn az emberi lélekben is történt valami. Nagypéntek megédzett, Husvét az örökélet hitével megörvendeztetett s Pünköszt szent érzelmre gyűjt mindannyiunkat. Szent érzelmre s igaz lelkesedéssel tölt el, mint a tanítványokat s első követőket.

Valamint a pacsirta dalt zengett a szántóvető tavaszi munkájához s a csalógány nótát csattog a szép nyári éjszakához: az emberi sziv is Istenbe vetett hitével, benső nyugalomával visszhangozza ama szent ritmusokat, miket Isten lelke küld őhozzá, hogy általuk fölmelegedjék, szentebbé lehessen. Jézus lelke fogta fel leg-hivebben az Atyának eme szeretettel teljes izenetét, a léleknek eme benső közléseit s mi a názáreti prófétára gondolva, áldjuk Istent, Atyánkat a pünköshti lélekért, a megújulás után a megszentelődésért.

Óh Atyánk, adj szép tavaszt, adj munkás nyárt, hozd el piros Pünköszt napját s töltsd ki lelkedet mi reánk minden időben!

K. E.

TŰZHELY MELLETT

Ádámosi Kovács István kántortanító.

— 1844—1926. —

F. é. márc. 24-én a felsőszentmihályi temetőben temetés volt. Eltemettük Kovács István nyug. kántortanítót, aki 50 éven át szolgálta fájának kulturáját és egyházának felvirágoztatását.

Szolgálatban eltöltött 50 év sok idő. És minő szolgálatban!? Mert amilyen szép és kiváltságos szolgálat a papi, tanítói s általában a belső emberi szolgálat, épen olyan keserves az a sok meg nem értés és gáncs miatt, amivel lépten-nyomon találkozunk kell ép azoknak részéről, akiknek boldogságáért az életünket áldozzuk fel.

Kovács István 50 évig dolgozott önmagát megtagadva, mert ő abból a régi jóvágásu emberekből való anyag volt, aki kötelességét magáért a kötelességért végezte s nem, hogy azért duplán megfizessék, vagy agyondicsérjék.

Meg is látszik a nyoma az ő fáradozásának mind Sinfalván, mint Szentmihályfalván, hol régi tanítványai és ismerősei a legnagyobb tisztelettel és hálával emlékeznek meg róla.

Élete nem volt zajos, sőt talán tulságosan egyszerű és csendes, mint általában az olyan embereké szokott lenni, akik értékeiket önmagukban hordják s nem a nagy világ vásári piacán vásárolják a legtöbbször a lélek nyugalma ellenében.

Született 1844-ben Torockón, hol hasonló nevű atyja bányász volt. A particulából (igy hívták a régi torockói iskolát) a kolozsvári kollegiumba küldte fel atyja, honnan az 5-ik gimn. elvégzése után Kriza püspök kiküldte Homoródalmásra segédtanítónak.

Itt két évet töltött, miközben letette a tanítói és kántorképesítői vizsgát s azután átment Homoródszentpéterre rendes kántortanítónak.

1874-ben már Sinfalván találjuk, ahol működött egészen 1900-ig. Ekkor nyugdíjaztatta magát, mint áll. tanító, de az egyházat még 20 esztendeig szolgálta Szentmihályfalván, mint énekevezér.

Ekkorra, az idő is eltelvén, az aggság terhe lenyomta vállait s neki ott kellett hagynia azt a munkateret, ahol 50 évig olyan becsülettel küzdött és fáradozott. Gyermekeinél vontta meg magát, hol ennél, hol annál töltve megérdemelt boldogságban hátralevő idejét.

Őt gyermeket nevelt fel és taníttatott abból a fizetésnek alig nevezhető jövedelemből, amit kapott régen egy-egy kántortanító.

De szerencséje volt, hogy volt egy áldott lelkű, jó felesége, homoródalmási Rigó Mária, aki gondjai, bajai felelerhét mindig hordozta s akivel hogy 50 évet nem élhetett együtt, az csak azon

mult, hogy a jó asszony a jubiláris évforduló előtt pár hónappal meghalt.

Most ott pihennek mind a ketten a felsőszentmihályi temetőben egymás közelében.

Legyen siri álmuk csendes, emlékük áldott!

Az elhunytakban Kovács István szentbenedeki unitárius lelkész apját és anyját gyászolja. —i —s.

Ésaiás könyvéből.

(Ésaiás 21 : 10, 11. Dallama 213.)

<p>1. Vigyázó, mondd, mikor virrad meg,
Meddig tart még a nagy rémület.
Oh én szerűm, cséplésem fia,
Meddig öldös a nagy éjtszaka?
Rémülőknek, szédülőknek,
Vigyázó, mondd meg :
Az álmod lerázzák,
Istent úgy várják.
Fölkel az Ur s szabaditást ad.</p> | <p>2. Vigyázó, vidd hírül népemnek,
Végét vetem vergődésinek.
Jeruzsálem, szent láng verte seb,
Ne fájj tovább, megépítelek.
Vergődőknek, gyötrődőknek,
Vigyázó, mondd meg :
A riadó zengjen,
Az ég is rengjen,
Nem hagy el az élő Isten, nem.</p> |
|---|--|

3. Vigyázó, várj, így szólj a népnek :
Értelme van a szenvedésnek,
Áldást fakaszt minden szenvedés,
Tisztító tűz az istenverés,
Szenvedőknek, rettegeknek
Vigyázó, mondd meg,
Az Urat úgy várják,
Szívükbe zárják
S áldják az ő ostorozását.

(P. M.)

Isten háza.

**Nézz föl a templomdra,
aztán a földre le
s szégyeld magad ! hogy eddig
nem gondoltál vele.
Fején, mint koldusasszonyén,
málló zsindelysorok ;
rongy keszkenyő s piszkos falán
a könny végig csorog.
Nemes alakja félve
tekint az égre fel,
kezét feléd kinyújtja,
segélyért esdekel.
Adj neki biztató mosolyt,
ölelést, könnyeket,
földön csusszál előtte és
add neki mindened !**

**Gyermekkorodban sokszor
rajongva nézted itt
a tarka ablakoknak
szivárványszineit.
Az ég megnyílt előtéd és
aranyos rácson át
látott megihlelelt szemed
születni hit-csodát.**

**Ragaszkodjál hitedhez!
vigasztalást az ad,
a felhők ottthonán túl
mutat egy jobb hazát.
Kétségbesés hullámi közt
utolsó deszkaszál,
melyhez tapadva fulladó
reményed partra száll.**

**Ha jól esik, imádkozz,
ha nem, hagyd abba azt!
a kötelesség szentebb,
mint ima és malaszt.
Merészen kell kilépned és
melléje állanod,
légy híve rendületlenül,
ne hagyd a diplomod!**

**Légy meggyőződve, hidd el,
hogy Isten létezik!
de ha azokkal tartasz,
akik ezt nem teszik,
akkor se hagyd el hüflően,
tedd azt, amit lehet,
élj diplomodban nemzeti
és faji életet!**

PÖNÖGEL.

oo

„Jókor kelj fel“ s *Menj az utcán szépen folyvást* erkölcsi szabályokat a Dávid Ferenc Egylet ősi formájokban beszerezte és kinyomatja. Hogy milyen becses és mennyire kedvelt dolgok voltak, az mutatja fényesen, hogy egy 66 éves és egy 72 éves falusi földmivelő ember emlékezetből leírta, beküldötte. Az egylet előállítási árban fogja árusítani. Szeretne annyi ezeret nyomtatni, hogy minden ifjunak jusson belőle. A nyári tanításon kis kézikönyv lesz. Mindenki szívesen fogja megtanulni. Kérünk *minden lelkészt, tanítót és szülőt*, hogy vegyék számba a 24 évesig levő ifjúságot s azonnal rendeljék meg. Kedves, hasznos és jótékony dolgot cselekszik, aki gondoskodik községe gyermekeiről és ifjairól. Van 10.000 iskolás gyermek és 10.000 konfirmált. Ennyit kell elhelyezni. S úgy lesz, ahogy akarjuk! Tessék százával rendelni meg!

Művészel.

Tóth István képei.

Tóth István rajztanár a husvétii szünet alatt bemutatta Kolozsvár közönségének Tóth István festőművészt. Midőn 1924-ben az Egyházi Képviselő Tanács az akkor már festőművész hírében álló ifju unitáriust meghívta kollegiumunkba, jól tudta, hogy a művész és a tanár az ő személyében szerencsésen egészíti ki egymást. De van ebben a kapcsolatban még egyéb is. A tanár is tanul és szeresz a tanítványok hatása alatt olyan gondolatokat, amelyek különben elkerülnék. Ide kevésbbé talál a régi latin közmondás: tanítva tanulunk (docendo discimus), de mégis jó érintkezni az ifju kezdőkkel, akik néha tapogatva és ösztön után próbálgatva, rávezetik a tanárt rejtett szépségekre.

Március 28-án, midőn Tóth István képkiallítása megnyílt, feltűnő volt az ifjuság nagy száma. A kis tanulók a teremben képtől-képhez bolyongtak. Nézdelték s szedegették a sok friss képet, mint a méh a virágról a mézet. Lehet, hogy többje csak falrakol lesz a nagy képtárban, melyet országnak, embervilágnak neveznek, de ott volt közöttük a pallér s talán a tervező művész is.

A kiállítás hire Kolozsvár intelligens közönsége javarészét már a megnyitásra oda vonzotta. Azonnal meg is kezdődött a vásár. A legnagyobb, a gyönyörű pipacsos mezőt azonnal megvették. Sokan pályáztak rá. Pályáztak azok is, akiktől elvették a nagy buzakalászos, pipacscsal festett tereket, azok is, akik ezen, vagy a kisebb képen megkapják azt, ami nincsen: az örökösen szép természetet, a mindig gyönyörűen zöldelő lombos fákat, a tó néma tükrében is életet hirdető kicsiny nyirbokrokat.

Tóth István képei az örök tavasz, az örök ifjuság hírnökei. A régi templom, a még régibb várfal, sőt a temető is megélelnkül az ő derüs lelkétől, csöndesen vidám kedélyétől. Bámulva a négy falat diszitő műalkotásokat, alig veszük észre a szerényen magabazárkózó művészt. Hiszen nem is ez a fő, hanem az, hogy ő lásson meg minden szépet, ő hozzon szemünk elébe új, nagy csodákat onnan, ahol az emberek ezrei mindig néznek, de nem látnak.

Valóban a művész egyik legszebb feladata, hogy tanítsa látni az emberek sokaságát. Azt szeretnők, hogy ez a mi kedves művésznünk Erdélyünk minden központi helyén állítsa ki képeit. Az kellené, hogy egyszerűbb ifjuságunk is lássa és tanulja meg, milyen óriás különbség van a Tóth Istvánok eredeti művei és a vásári piacok, silány, nyomtatott képei között. Azt tartanók kívánatosnak, hogy művésznünk tovább képezné a mi Istentől annyi tehetséggel megáldott népünket.

A megnyitás ünnepén dr. Boros György főjegyző tartotta a megnyitó beszédet és rámutatott, hogy milyen nagyon elhalványul és eltompul a város falai között élő emberek érzéke a szép iránt. A felhőben a látóhatár felé haladó nap visszatérő sugarai a Duna

tükrében oly isteni képet festenek, amelyet az emberek nem érdemelnek meg, de némán el is vonulnak mellette. A szél mindenütt gondoskodik a felhők mesét beszélő foszlányairól, de azt látni kell s át kell szűrni a lélek legfinomabb állományán. Tanulni kell látni, ismerni kell a szépet, mert így lesz igazán boldog az élet. Mi szívből köszöntjük Tóth Istvánt a művészt s szeretnők, ha minden központi helyen kiállitná elragadóan bájos képeit.

oo

Missziói munka.

Brassói D. F. Unitárius Nőegylet. A brassói Unitárius Nőegylet a Dávid Ferenc nevet viseli és eszméit igyekszik beoltani a lelkekbe. Alig pár éves multra tekinthet vissza s ha rendkívüli eredményekkel nem dicsekedhetik is, de tiszteletreméltó a munka, melyet teljesített. Működése az egyházközség otthontalan helyzeténél fogva korlátok között mozog, de szűkebb körben sok jóakarattal és szeretettel végzi egyházi és társadalmi kötelességét. Van számos buzgó és igazán lelkes tagja, kik anyagi áldozatokkal és idővel, gyűjtéssel, rendezéssel és minden munkával a szükség pillanatában rendelkezésre állanak s abban találják őszinte örömeiket, ha az egyházközség kiépítéséért, szebb jövőjéért tehetnek valamit. Nem várnak köszönetet azért, ami belsőleg okoz örömet nekik. Tudják, hogy minden jó cselekedetnek leghűbb ítélőbírája a lelkiismeret helybenhagyó szava. Ez az érzés vezette a múlt évben is, midőn — amint már évek óta teszi — a Nőegylet a presbitériummal és több buzgó egyháztaggal a templomépítés javára a téli időszakban közel 23.000 leut jövedelmező műsoros táncestélyt rendezett s a tavaszi időszakban majálist, melynek 14.000 leu volt a tiszta jövedelme. Az egyházközség kiépítéséért folytatott s inkább anyagi megerősödést célzó e fáradhatatlan törekvésben azonban a Nőegylet nem érezte egészen kimerítve erejét, hanem az egyházas szellem javítására, a lelki élet erősítésére a télnek mintegy négy hónapjában vasárnaponként vallásos estélyeket rendezett. Egyfelől alkalmat akart adni az iskolás és iskolából kikerült ifjuságnak különböző szereplésekkel az önmivelésre és az egyházi életbe való bekapcsolódásra, másfelől jóleső érzést óhajtott kelteni a szereplő ifjuság lelkes munkájával a szülői szívből s a vallásos és ismeretterjesztő felolvasások és előadások által szolgálni a gyülekezet érdeklődő tagjaiban a szellemi művelődés előmozdítását. A Nőegylet tagjainak egyházi buzgóságából fakadó rendezői munkáját a közönség azzal jutalmazta, hogy a vallásos estélyek iránt folyton érdeklődést mutatott. A Nőegyletnek s különösen néhány igazán buzgó és fáradhatatlan tagjának lehet köszönni azt is, hogy karácsonykor évek óta s így most is 50—60 iskolásgyermek részesült cipő, ruha stb. segélyben s minden megjelenő gyermek valami kedves meglepetésben, melynek az értéke a közelebbi karácsonykor mintegy 20.000 leu volt.

A buzgó gyűjtőknek és szíves adakozóknak neveit kissé hosszú volna felsorolni. Érti mindenki jöttének megnyugtató örömét. Jelen alkalommal legyen elég e helyen is kifejezésre juttatott és mindenkinek szóló hálás köszönetnyilvánítás. Ha majd a jó Isten ez egyházközséget is megsegíti, hogy megértő hivei buzgóságából és áldozatkészségéből, az egyetemes unitáriusság támogatására is számítva, kölcsönként és sok nehézséget okozó helyiség helyett a saját hajlékában folytathatja nemescélú munkáját, akkor talán a munka is intenzívebb s az eredmény is még megnyugtatóbb lehet. Akkor talán a Dávid Ferenc szelleme jobban és szebben fogja formálni a lelkeket.

A székelyderzsi unitárius egyházközségben az 1925/26. téli évadban a következő belmissziói munka folyt: Tartott: 10 vallásos estély. (Dec. 6, 13, 20. Jan. 10, 17, 24, 31. Febr. 7, 28. Márc. 23.) 2 ifjusági műsoros estély. (Dec. 25, Márc. 7.) 1 felnőttek műsoros estélye. (Febr. 16 és megismételve 21.) A vallásos estélyeken imát és bibliamagyarázatot tartott minden egyes alkalommal Balázs András lelkész, március 23-án Pál Ferenc esperes. Ezen estélyeken elhangzott 27 felolvasás, illetve szabadelőadás valláserkölcsi, társadalmi, egészségügyi és gazdasági kérdésekről. Felolvasást, illetve szabadelőadást tartottak: Balázs András lelkész, Szathmáry Ferenc énekevezér, Ádám Dániel áll. tanító, Györffy Mária áll. tanítónő, Szathmáryné Kádár Ibolya, Györffy Sárka, Ürmösi József lelkész. A hivek közül: Pál Ferenc, Dénes Mózes, Kerestely Lajos, Toró Zsigmond, Orbán Dénes, ifj. Brok Mózes. A két ifjusági előadáson szavalatokon és énekeken kívül előadásra került: „Karácsoni pásztorjáték“, „Hazafelé“ és „Táncos Feri fogsága“, melyeket Balázs András lelkész tanított be az ifjuságnak az énekekkel együtt. A felnőttek estélyén színre került „A betyár kendője“ c. népszínmű Szathmáry Ferenc énekevezér, Szathmáryné és a Györffy-lányok betanításában. E téli estélyeken szerepelt 121 egyén és elhangzott 141 szavalat. Minden héten hétfőn este kétszólamu dalárdát és csütörtökön este újénekeket tanított énekevezér. Az estélyek jövedelméből faragászati eszközök beszerzésére 4000, hősök emlékalapjára 300, dalárda pénztára javára 700, D. F. ifjusági egyesület pénztára javára 750 Leu jutott. Kitartó munka után remélhető siker!

Nyilvános köszönet. Alólirottak a székelyderzsi unitárius egyházközség nevében hálás köszönetet mondunk Kohnt János és neje Dénes Zsuzsánna Szabó székelyderzsi lakosoknak, akik nyolcezer (8000) leu értékben egy égszinkék plüs szőszék-takarót ajándékoztak ezzel a felirással: „*Mutasd meg hitedet cselekedeteid által.*“ Amerikából mult év őszén hazakerült afiai ezen szép és értékes ajándéka vallásos buzgóságról és egyházszeretetről teszen tanubizonyságot. Nemes cselekedetük szolgáljon buzdító például minden buzgó kereszténynek, és egyházat szerető unitáriusnak. Isten áldása legyen a buzgó ajándékozók életén. Székelyderzs, 1926 április hó 20-án. *Balázs András* lelkész, *Egyed János* gondnok.

Egyleti élet és munkásság.

A székelyudvarhelyi Unitárius Nökszövetsége, élén Bölöni Vilmos lelkéssel a téli időszakban folytatva az előző évi munkásságot, élénk egyházi életet teremtett itt e helyen, ahol két nagy középiskolával bíró egyházzal kellett lépést tartani. Az eredmény megfelelő. Estélyeinket a református kollégium imatermében tartottuk s e helyiséget mindig zsufolásig megtöltötte az érdeklődő közönség. Az első estélyen Németh Albert miniszteri tanácsos, ny. pénzügyigazgató olvasott fel a tűzről és annak ősmagyar vonatkozásairól, a második estély előadója Ütő Lajos székelykereszturi lelkész volt, aki a Biblia női alakjait mutatta be, ugyanakkor Halmágyi Samu tanár költeményeiből olvasott fel. A harmadik estélyen pedig Ébert András liceumi aligazgató beszélt a lelki nagyság utjairól. A nökszövetsége március 7-i gyűlésén előző elnöke lemondása után elnökének egyhangulag Ébert Andrásné választotta meg, aki állandó lelkes buzgalmat fejtett ki a szövetség munkájában.

Uj elnökünk báró Petrichevich-Horváth Arthur április 25-én a D. F. Egylet választmányában megkezdette működését. Dr. Boros György ügyvezető alelnök üdvözlő szavaira azzal válaszolt, hogy ő a munka embere s minden szabad idejét szívesen fordítja az egylet neves törekvése előmozdítására. A választmány lelkes éljenzéssel fogadta az elnököt s ugyanakkor kifejezte mély és fájdalmas részvétét Perczelné Kozma Flóra elhunytja fölött. Hasonló érzés kísérte a kedves és bájos Kovács Buba lesújtó halálát, kinek szülői Kovács Kálmán és neje Boros Margit választmányunk buzgó tagjai. A pénztár állapota megnyugtató s örvendetes hogy a pénztáros, Gálfi Lőrincz sűrű levelezése igen szép eredményt ért el a hátralékok befizetésével, de még sok a hátralék. Örökös (500 leus) *alapítóink* szaporodnak. A kolozsvári jó példát mutat a még nem jelentkezett többi egyházközségnek. Az egylet fe'veszi a harcot az *alkohol* ellen s a közgyűlési estélyen nem fogja engedni, hogy alkoholfogyasztás legyen. Az *erkölcsi szabályok* kiadását meghatározta. Első elnöke *Dr. Brassai életrajzát*, melyet dr. Boros György a f. évben kiad, buzgó propagadával fogja terjeszteni. A *Dávid Ferenc dévai emléke* helyreállításában támogatni fogja a külföldi és hazai unitárius ifjúságot. Az ünnepélyt szeptemberre tervezik s oda várják nemcsak a városi, hanem a falusi D. F. Egyletek, Nökszövetségek és ifjúsági körök népes küldöttségeit. *Várja* a Választmány az összes egyházközségek jelentését az egyleti alakulatokról, melyért az ügyvezető elnök felhívást bocsátott ki.

Az iklandi D. F. E. 1925—26 téli időszaki munkásságáról a következőkben számolok be: Ez időszakban tartottunk a D. F. halála évfordulója alkalmából Istentisztelettel kapcsolatos felolvasó délutánt diszülés keretében. Ezenkívül tartottunk 8 (nyolc) vasárnap este vallásos jellegű felolvasó estélyt. Műsoron szerepeltek fel-

olvasások, szabadelőadások, szavaltatok, ének számok. Felolvasásokat, szabadelőadásokat tartottak: Kovács Gy. lelkész (5), Kovács lelkészné (3), Török tanító (4), Magyar ref. lelkész (4), Magyar lelkészné (3) aktuális kérdésekről. Felolvasó estélyek elég látogatottak voltak. Ifjúsági Egyesület f. év febr. 14-én 5 drb. 1 felvonásos vigjátékot, illetve szindarabot, ápr. 5-én Gécz I.: „Gyimesi vadvirág“ c. 3 felvonásos színművét adta elő jó előadásban és rendezésben. A tiszta jövedelem iskolánk javára folyt be, melyért minden áldozatot meghozni szent kötelességünk. *Kovács Béla* lelkész.

A vargyasi D. F. Egyletnek és **D. F.** Ifjúsági Egyletnek 1926. márc. 14-én az iskola helyiségében tartott ünnepélyes záró gyűlésén a tárgysorozat a következő volt: 1. Gyülekezeti ének. 2. Ima, Kádár L. s. lelkész. 3. Megnyitó, Kiss Károly gyűlésrendező. 4. Beszámoló az egyesületek évi munkájáról. 5. Isten, édes jó Atyánk, éneklí a vegyeskar-dalárda. 6. Az unitárius vallás lényege. Felolvassa Kádár L. s. lelkész. 7. Fiamnak, írta Arany János, szavalja Máthé Ius. 8. Hazafelé. Színmű 1 felvonásban, írta Gyallay D. Személyek: Gergő, Mihály, Péter foglyok oroszországban — Sütő János, Dimén András, Máthé Ferenc il. Nagyszony — Máthé Ilona, Fiatal ur Kicza Tivadar. 9. Vándor estimája, énekelte a vegyeskar. 10. Szerelmes levél. Vigjáték 1 felvonásban, írta Gyallay D. Személyek; Zsuzsa — Borbáth Vilma, Pista — Farkas Ferenc alsó, Margitka — Tamás Böska. 11. Népdalok, éneklí a vegyeskar. 12. Bajos Jeremiás. Magánjelenet — Jakab Ferenc. 13. Bezáró szavak, Kisgyörgy Sándor lelkész. 14. Tebenedd biztunk, éneklí a gyülekezet.

A pipei ifjúsági D. F. Egylet folyó év április hó 5-én anyanyelvi és erkölcsileg szépen sikerült műkedvelői előadást rendezett a lelkész vezetése mellett. Az egyház tagjai sikerülten adták elő a következőket: Férjhez menjek-e? (monolog), Borura derü (dialog), Politika (dialog), Piroska modern leány lesz (1 felv.), Jancsi-cigány fogsága (1 felv.), Ködkirályfi (1 felv. színmű), „Toll-tépő“ kaláka (bohózat 1 felv.).

oo

Hitoktatóból főispán. Angliában és Amerikában a vallás-tanítás egészen a gyülekezet tagjaira nehezedik. A pap és a papné s más alkalmas tag a fiatalembereket előkészítik erre a szép és nem könnyű feladatra. Minthogy mindenki részesült vasárnapi iskolai, tehát vallásos oktatásban s amellett rendszeren mindenik végzett felsőbb iskolát is, csakhamar kész tanítókká lesznek. A tanítók magoknak osztályt választanak. Egy osztályban lehet 10—20—30, sőt több tanuló is. Kivált a nők szívesen kezdik az 5—6 éves kisgyerekekkel, mert ilyeneket is fölvesznek az iskolába. A tanító a maga kis csoportját végig viszi az összes évfolyamokon. Vannak 20—25 éves tanulók is, akiket rendszeren a pap tanít. Ma már kitűnő tankönyv-irodalmuk van mindkét országban. Lancashire főispánja Taylor Percy John ur először vasárnapi tanító volt, azután fonó gyáripari igazgató s végül a napokban főispán lett.

Külföldről.

A sheffieldi konferencia.

Április 12—16. napjain zajlott le Sheffieldben az ugynevezett National conference (Nemzeti konferencia). Az angol unitáriusok kétféle szervezetben dolgoznak. Az egyik a Britt és Külföldi Unitárius Társulat. Ez az eredeti, immár több mint 100 esztendő és kizárólag unitárius szervezet, mely figyelemmel kíséri és gondozza nemcsak az angol unitáriusok érdekeit, hanem a föld más részein levő unitárius mozgalmakat, kivéve Amerikát, ahol külön szervezkedés van.

A másik szervezet a most említett „National Conference“. Nem tisztán unitárius, amennyiben a delegátusok között szerepelnek a szabadelvű keresztény, szabad keresztény, presbiteri és más rokongyülekezetek képviselői is. A magját azonban ennek is az unitárius gyülekezetek képviselői alkotják. Az első ilyen konferenciát 1882-ben tartották Liverpoolban. Azóta minden harmadik évben tartják meg. A sheffieldi volt a tizenötödik. Feladata a dogmákhoz nem kötött, szabad keresztény gyülekezetek összetartása elsősorban Angliában. Ezenkívül figyelemmel kíséri a törvényhozás munkáját, a társadalmi élet káros és a fejlődést gátló kinövéseit. Munkája tehát nem tisztán egyházi, hanem egyetemes, szociális kérdésekkel és problémákkal is foglalkozik.

A sheffieldi konferencián e sorok írója is jelen volt s úgy gondolja, hogy e lap olvasóit érdekelni fogja egy s más dolog, ami a konferencián történt.

Londonból mentem Sheffieldbe. Londonban töltöttem a husvéti szünidő négy hetét, három nap kivételével, melyet egy kedves magyar unitáriusbarát angol család házában töltöttem.

Az állomáson már sok kedves ismerőssel találkoztam, kikkel a hampsteadi gyülekezet egyik estéjén ismerkedtem meg. A vasuti kocsiban egy öreg ural kerültem szembe. Alig öt perc múlva kiderült, hogy a velem szemben ülő ur, Moore Philemon nyugalmazott unitárius lelkész, apámnak osztálytársa volt ezelőtt 47 évvel Londonban. Kedves diákéleti epizódokat mondott el a szimpatikus öreg ur.

Délután 2 órakerkeztünk Sheffieldbe. A konferencia megalkalulása után a sheffieldi polgármester teájára sietünk a város házára. Jókora tömeg. Négy-ötszáz emberre becsülöm. A polgármester üdvözlétére Street Kristóf nyug. unitárius lelkész, a konferencia elnöke válaszol. Street Kristóf nálunk is járt Erdélyben, mintegy 25 évvel ezelőtt. Hetven körül van, de tevékenysége és magas intelligenciája, valamint szimpatikus egyénisége miatt általános tiszteletnek örvend most is, mint ezelőtt.

A tea után gyűlés van. Adminisztratív ügyeket tárgyalnak. Félnyelckor templomba megyünk, az Upper Chapelbe. Történelmi

hely, minden köve és szeglete angol hitelődeink hősies, hatálmegvető bátorságáról, hithűségéről és áldozatairól tanuskodik. A templom és karzat zsufolásig telve. A beszédet az öreg Tarrant, az Inquirer szerkesztője tartja. Alapigéje a 116. zsolts. 12. verse: Mivel fizessek az Urnak minden én hozzám való jótéteményeiért? Az egész istentisztelet vonzó és felemelő. Gyönyörű kar- és gyülekezeti énekek. Az angol istentiszteletet nagyon szeretem. Több a cselekedet és kevesebb a beszéd, mint a miénkben. Közvetlenebb, talán kissé misztikusabb, de mindenesetre megkapó, különösen ha a beszéd is jó. Pedig az legtöbbször jó és tartalmas, a korral haladó és aktuális a szó legnemesebb értelmében. Az angol pap, legalább amit én eddig hallottam, mindig újat és mindig a legjobbat igyekszik adni. Semmi frázis és szónoki fogás, de igen gyakran a kérdést ügyesen állítja be s a problémák mélyébe pillant.

Lehet, hogy az angol prédikáció inkább értekezés. Ha azonban ez az értekezés jó, sokkal jobban leköti a figyelmet, mint egy kevésbé száraz, de kevésbé tartalmas vagy kopott, szinehagyott tartalmú szónoklat. Ebben a tekintetben az angol prédikáció, ha avatott kezekben van, a fejlődés magasabb fokát képviseli, mint a miénk.

A második nap első eseménye a Unity Chapelben lefolyt urvacsorai istentisztelet. Az öreg Carpenter tartja az ágendát. Ő ma az angol unitárizmus legtiszteltebb alakja. Egyike a régi nagy professzoroknak. Ilyen „nagyok“ bizony most itt sincsenek.

Maga az urvacsorai szertartás áhítatos és mély benyomást keltő volna, ha nem volnának sokan, akik nem vesznek — még a papok között is.

Az elnöki megnyitó magasszínvonalu, széles látókörű megnyilatkozása egy a vallás és a társadalmi élet égető problémáit tárgyilagosan megítélő embernek. Az Inquirer legközelebbi száma egy mellékletet fog hozni, amelyben a konferencián elhangzott előadások benne lesznek. Angolul tudó kollégáim figyelmét felhívom e mellékletre. Ha kéri valaki, én is szívesen elküldöm.

Az elnöki megnyitót követő ülés a papok, özvegyek és árvák ujonnan szervezett nyugdíjalapjával foglalkozik. Az egyik szónok Mrs. Sydney Martineau. Micsoda asszony! Hogy tud beszélni! Hogy tudja egyesíteni az erőt és értelmet a női finomsággal és rábeszélő képességgel! Élvezet hallgatni. De nemcsak beszél, hanem tesz is. Egymaga 1000 fontot (egymillió leu) adott a nyugdíjalapra. A délutáni program tárgya: „A vallásos elvek alkalmazása az ipari életben.“ Az egyik előadó országgyűlési képviselő, a munkás (szocialista) párt tagja.

Este fél 8 órakor nyilvános meeting a Victoria Hallban. Körülbelül ezer ember van jelen. Az első szónok egy hölgy, a békemozgalomról beszél. A második lord Parmoor. Tárgya: „A népek ligája.“ Feszült figyelemmel hallgatják. Angliában mindenki bizik abban, hogy a Nemzetek Szövetsége előbb-utóbb döntő jelen-

tőségű lesz a világpolitikában. Minden beszéd vagy mozgalom, ami ezzel összefügg, a legszelebb rétegek érdeklődésére tarthat számot. Lord Parmoor élesen bírálja az angol kormányt a genfi kudarcért. Kiemeli Németország felvételének nagy fontosságát. Nem erősen tetszik a publikumnak, de a végén mégis nagy óvációban részesül. Hiába! Igaza van. Következő tárgyak: „A szabad hit kötelessége“, „A vallás szava a munkáshoz“ és végül „A mai nap hite.“ Ez utóbbi tárgyat A. Hall sheffieldi lelkész adja elő. Minden tekintetben kitűnő előadás. Az egyes pontok között himnuszokat énekel az egész publikum.

Szerdán reggel rövid istentisztelet után előveszik a legfontosabb tárgyat: „Gyakorlati kérdések egyházi életünket és szervezkedésünket illetőleg.“ Szervezkedni itt Angliában vallási alapon — nagyon nehéz. Mindenki annyira féltékeny a maga „egyéni“ véleményére és hitére, hogy valósággal lázba esik, ha csak hallja is a „szervezkedés“ szót. Pedig kezdik belátni, hogy kénytelenek megtenni, mert ha nem, nincs jövőjük. A higgadtabb elemek mindent elkövetnek, hogy a nyakas angol individualizmus szélsőségeit valahogy összegegyeztessék. A szervezkedés problémája a konferencián nem oldatott meg, de sikerült kezdeményezés volt s minden remény megvan arra, hogy a három év múlva tartandó újabb konferencián végre sikerülni fog angol unitárius testvéreinknek egy szervezetben tömörülnie. Az előadók: Redfern liverpooli pap és Mrs. Sydney Martineau remek beszédekben fejtették ki a szervezkedés elkerülhetetlen voltát.

Egy óraker a Unity Hallban a helyi bizottság elnöke nagy lunche-ot adott. Mintegy 140-en voltak jelen. A kedden tartott elnöki megnyitó után az elnök megemlékezett Püspökünk ez évben tartandó 50 éves püspöki jubileumáról. Meleg szavakban méltatta a Főpásztor érdemeit. Azután üdvözölt engem, mint aki Erdélyből jelen lehettem a konferencián. A szerdán délben tartott lunche-on egy rövid beszédben megköszöntem a szíves megemlékezést és az üdvözlést, kérve angol unitárius testvéreinket, hogy ne szünjenek meg a jövőben se támogatni minket. Beszédem láthatóan jó benyomást tett a nagyszámu fényes társaságra s minden oldalról sok meleg, biztató, baráti megnyilatkozást tapasztaltam utána.

Este meeting volt a gyermekek számára. Igen sok volt a beszéd. Azt hiszem, a gyermekek nem nagyon élvezték.

Csütörtökön reggel az istentiszteleten C. W. Townsend miszsiói lelkész prédikált. Kitűnő szónok, pompás megjelenés. Az ezt követő ülés az alkoholfogyasztás és a kártyajáték terjedésének veszedelmével foglalkozott s felhívta a kormány figyelmét, hogy törvényhozásilag jöjjön segítségére az egyháznak a népromboló szvenedélyek korlátozása tekintetében.

Következő tárgyak: „Emancipáció a hagyományok alól és a szabad szellem hivatása.“ Este a Mappin műcsarnokban fényes „Conversatione.“ Mintegy 500 ember van jelen. Pompás koncert,

kitünő frissítők. A publikum között fényes, gyémántokkal meg-
rakott hölgyek, frakkos urak és egyszerű tiszta ruhában járó-kelő
munkásemberek.

Péntek az utolsó nap. Egy tárgya van: „Mi volt Jézus tani-
tása?“ Egy világi ember adja elő. Jeles író. Unitárius volt, most
nem az. Most — mint ő mondja — a vadonban bolyong és keresi
az igazságot. Gyönyörű előadás, áthatva az evangélium krisztusi
szellemétől. Nicol Cross londoni lelkész okos, szimpatikus, kedves
beszéde fejt tovább a témát. Legvégül az új elnök, dr. Gow, a
Manchester Coll. egyik tanára, pompás beszéddel zárja be a kon-
ferenciát, kimutatva, hogy mi volt és mi ma az angol unitarizmus
feladata. Ének és áldás fejezi be a gazdag programmu konferenciát.

Varga Béla.

Hankinson újra Erdélyben jár.

Sokan ismerjük a budapesti quäker és unitárius segélyező
misszió vezetőjét, aki egy pár fonttal a zsebében bejön évente
egyszer-kétszer Erdélybe is. Hogy ilyenkor milyen módon és kikkel
gyakorolja a szeretet cselekedeteit, azt nem említi. Ahol megfordul,
ott felkeresi az unitárius templomot, lelkészt s esetleg más olyan
családokat, akik az unitáriusok munkájában részt vesznek.

Április 17-én utazott Szászrégenbe, hol egy régi barátját láto-
gatta meg, aki a háboru előtt Londonban vendége volt. Házigaz-
dája elvezette Farkas Albertné Boros Irén urnőhöz, aki mint Lon-
donban a Channing House School volt növendéke, a kérdések
özönével árasztotta el, melyekben régi iskolája és barátai iránt
tudakozódott. Kedves volt önagságától hallani, hogy a vidéken
lakó unitáriusok koronkint házuknál találkoznak s istentiszteletet is
tartanak. Onnan Vécsre, a báró Kemény-család meglátogatására
ment. Ott a család egy másik angol barátját, Mr. Patont találta.
Paton urat Kolozsváron sokan ismerik. Szászrégenből Marosvásár-
helyre utazott s ott néhány barátját meglátogatván; ezek az uni-
tárius egyházi épületeket mutatták meg, a szép világos termet, ahol
a gyülekezet hetenkint istentiszteletre gyűl össze. A lelkész nem
volt otthon s így vele nem találkozhatott. Marosvásárhelyről autón
Segesvárra szintén régi londoni barátjával, Veress Jenővel ment.
Meglátogatta az unitárius lelkészt, az imaházat, részt vett egy gyü-
lésen s az estét a gyülekezet tagjaival töltötte. Egy napra Székely-
udvarhelyre ment, itt felkereste a lelkészt és a templomot, melynek
szépsége gyönyörködtette. Egy családot látogatott meg, melynek
egyik ifju tagja nemrégien halt el Budapesten. Együtt ebédelt
Lőrinczy Dénes és Géza szüleivel. Mialatt Angliában tanult Lőrinczy
Dénes, sokszor kereste fel Hankinsont. Egy napot töltött Tordán
régis ismerőseinél, felkereste Lőrinczy esperest is. Régi vágyam tel-
jesült ezuttal, — mondja Hankinson, — mert már évek óta látni
őhajtottam Marosvásárhelyt és Székelyudvarhelyt, mert e városokról
sokat olvastam.

Rendesen meglátogatja Kiss Sándor kolozsi lelkészt is, kinek neveltleányától, Bácsi Máriától hoz Budapestről üdvözlötet. Mr. Hankinson, mint a többi magyar leányoknak, akik a londoni Channing House Schoolban tanultak, Bácsi Máriának is londoni tanuló korában patronusa volt.

Mr. Hankinson Kolozsváron minden alkalommal dr. Kiss Elek theol. dékán vendége, kivel szemben Angliában a háboru alatt is a legnagyobb jóakaratot tanusította.

oo

Egyházi és iskolai mozgalmak.

Lapzártakor értesülünk, hogy báró Daniel Lajos isk. felügyelőgondnok ur meghalt. Bővebbet jövő számunkban.

A reformátusok új püspököt választottak a nem régen elhunyt Nagy Károly helyébe dr. Makkay Sándor személyében. A választás egyhangu tünnetéssel történt s a király máris megerősítette. Melegen köszöntjük az új püspököt, a kitünő író, a humánus embert és a türelmesen buzgó egyházfőt. Kívánunk munkájára áldást és bő gyümölcsözést magyar népünk lelki életében.

Hálás köszönet. Báró Petrichevich-Horváth Kálmán tb. főgondnok ur Óméltósága atyai gondoskodásának a tárgyai közé a brassói egyházközséget is bekapcsolta, midőn az ujesztendő alkalmából, önkéntes elhatározásból, a brassói unitárius templomépítésre Hadházy Sándor egyh. pénztáros utján 100 L.-t küldött. E szives adomány értékét nagyra növeli annak tudása, hogy e lépést az igazán nagy főgondnokokra emlékeztető főgondnokunk akkor teszi, amikor vagyona nagy részétől megfosztották s megmaradt csekély jövedelméből emelkedett lelke mégis sokfelé juttat. De szép tettének különös jelentőséget ad az a tény, hogy amióta egyházi főhatóságunk a brassói egyházközség kiépítésének egyetemes unitárius jellegét kimondotta, ez az első olyan adomány, mely a határozatot fogatosítja s minden kérés nélkül önként jön. Midőn még a hivatottak részéről is a szükséges anyagi és erkölcsi segítés helyett annyi kicsinyes gondolkozás jut kifejezésre, nem titkolhatjuk el őszinte örömnket és mély hálánkat a nagy lélek ily szép megnyilatkozása felett. — Kiegészítésül nagy tisztelettel és köszönettel említjük fel Palatka Domokos Cfr. vonatvezető lélekszerinti unitáriusságát, aki a fenti célra szintén 100 L.-t küldött Balázsfalváról. Nem annyira az összeg nagysága, mint különösen a lélek kívánczik a nyilvánosság elé, mely azt diktálta.

Leányotthonunk a templom és az iskola között kedves tanuló, üdülő és játszóteret kapott. Ebben, valamint az új fürdőszoba berendezésében a D. F. E. Nőszövetsége buzgó közreműködésének sokat köszönhetnek a szülők és a leánynevelés barátai.

Püspöki vizsgálatot tart ezuttal a küküllői körben dr. Boros György főjegyző, mint püspökhelyettes. A vizsgálat május 31-én Segesvárt fog kezdődni.

Gyülekezeti élet Szentgericén. Az a belső építő munka, melyet a mai idők ugyancsak megkívánnak, legtöbb egyházközségünk példájára, Szentgericén is beindult és zajtalanul bár, de kitartó céltudatossággal folyik. Az egyházközség kebelében két énekkar működik. Egy vegyeskar és egy férfikar. Eltekintve az erkölcsi sikertől, egy évi működése alatt közel tizezer lejjel gyarapította az egyházi vagyont a dalárda. Jelenleg, a tavaszi munkaidő beállván, többszólamu ének helyett gyülekezeti énektanulás van soron. Minden héten egyszer vallásos estélyre gyűlnek össze kicsinyek és nagyok. Ez estélyeknek kedves, derűs pontját szokta képezni az alig négyéves *Kuti Bercike* meglepően és bámulatraméltóan ügyes szavalataival. A nagyok között *Varga György* gondnok fejt ki dicséretes buzgalmat a tervezett kulturház mielőbbi felépítésében. Ez épülettel szentgericei gyülekezetünk is el fog érkezni haladásának és művelődésének egy új, történelmi fejezetéhez.

Kovács Buba meghalt! Ez a lesújtó hír, mint gyújtó villám cikázott végig Kolozsvár magyar közönsége szívében ápril 19-én. Kovács Kálmán és neje Boros Margit leánya, a bájos, okos, rendkívül tehetséges, a mindenkit szerető, az életért rajongó drága leány élete 18-ik évében, ápril 18-án este 9 órakor, édesanyja kezét fogva félbeszakította imáját, mert „fáradt“ volt, behunyta szemét és már halott volt. A szülői szeretet, az anyai ápolás, az orvosi tudomány csodát művelt nála, mert nemcsak megnyújtotta mindenki előtt kedves életét, hanem reményt is nyújtott a fölépülésre. Nem úgy történt, ahogy mindenki akarta! Koporsóját a könny és virág teljesen elborította, sirja fölött a szeretet virraszt s emléke ott ragyog a jó lelkek tükrében. Kovács Buba nem halt meg, csak aluszik.

A sirra helyezett koszorúk és csokrok feliratai: Drága Bubánknak — Anyuka, Apa és Margitka; Ószinte részvéttel — Dr. Pop Livius és neje; Klárikának — Kálmán bácsi; Ószinte részvéttel — Ugron István; Bubának szeretettel — Keresztanyja; Bubának szeretettel — Mikó-család; Kis hugomnak szeretettel — Nina néni és Józsi bácsi; Bubának — Irma néni, Lajos bácsi, Irmuska, Gizi, Lajoska; Drága Bubánknak — Nagymama, Laci, Sanyi, Kereszt-apa; Édes, jó Bubának — Margit néni és Lulu bácsi; Nagyon szeretett drága kicsi Bubának — Ella néni, Gyurka bácsi, Évike, Gyurika, Gabika; Bubának — Szent-Iványi József és neje; Felejt-hetetlen drága Bubának — Lenke, Irén és Margit néniék; Ószinte szeretettel — Piki, Albert, Tuli; Drága Bubának — Emma néni; Vaska Dezsőék; Drága jó Bubámnak — Rózsika; Bubának szeretettel — Petresék; Vili — Iván; Szeretettel drága jó Bubánknak — Róza néni, Kálmán bácsi; Mély részvéttel — dr. Koleszár László és

családja; Drága Bubának igaz szeretettel — László József; Szeretünk s szeretni fogunk — Gyuri bácsi, Róza néni; Drága Bubának — Dódi és Jenő, Zsófia; Utolsó üdvözlétül — Dr. Jelen Gyula; Bubának — Farkas Gyula és neje; Kedves jó Bubának — Klára és Laci; Bubának szeretettel — A néni, Erzsike és Jancsi bácsi; Őszinte részvétellel — Dr. Kuhn Ottóné; A nemesszívü jó Bubának — Mária és Rózsika néni; Bubának szeretettel — Anna néni és Vári bácsi; Őszinte részvétellel — Vernes László és Péterfi László; Kicsi Buba a viszontlátásra! Isten vele! — Biró, Patay; A gyönyörű Bubának — Perédy Gyurka; Klárikának — a Leányotthon; Jenő bácsi — Mädy néni; Bubának — Borbély István és családja; Maschke-gyerekek; Bethen György — Bethlen Györgyné; özv. Dr. Nyiredy Gézané; Székely Jánosné; Istvánffy Sándorné; Röder Jenő; Röder Jenőné; Dr. Lukácsi József; Dr. Makkai Sándorné; Petres Kálmánné; özv. Nagy Jánosné; Dr. György Lajosné; Br. Hackéné; Kovács Jánosné; Dr. Jancsó Ödönné; Farkas Albertné; Varga Lajosné; Dr. Tavaszy Sándorné; Klárikának — volt osztálytársai; Bubának a legáldottabb léleknek — Gálffy Zsiga és családja; Bubának — Nagy Józsiék; özv. Hirsch Lajosné; Bubának — Márkosék; Legdrágább Bubánknak — Laci és Sanyi; Őszinte részvétellel — Országos Magyar Párt; Őszinte részvétellel — Klatrobetz és neje; Kovács Bubának — Ürmössy Károlyék; Kedves kis Bubának — Klumákék; Igaz barátsággal — Huszár Pálné; özv. Árkossy Gyuláné; Őszinte részvétellel — Vékás Lajosék; A drága Bubának — özv. Hirsch Mayerné; Koubá-család; Dezső József és neje; özv. Csiky Antalné és Brósz Ilona; — Drága Bubánknak — Lenke néni, Judit, Ágnes.

Az egyház pénztárába kitett iven Kovács Buba emlékére koszorúmegváltás címen az unitárius leányotthon javára eddig 11.000 leunál többet adtak össze a bánatos családnak, az elhunyt drága gyermeknek s a nemes intézménynek őszinte jóakarói. A kedves lányka emléke ifju lányainknak nevelését segíti elő.

Segesvári egyházközségünkben f. év március hó 4-én tartotta meg Gvidó Béla esperes ezévi vizsgálatát. Az értekezlet előtt istentisztelet volt, amelynek végétével magasztos egyházi énekek és szavalatok gyönyörködtették a jelenvoltakat. Másnap márc. hó 5-én este 8 órakor Gvidó Béla esperes tiszteletére barátai egy meghitt társasvacsorát rendeztek. Nagy Béláné tiszteletesszony kezdeményezésére a Dávid Ferenc Egylet Ifjusági Köre havi programmos teaestélyek tartását határozta el. Az elsőt márc. hó 27-én szép anyagi és erkölcsi sikerrel az Iparos-Egylet olvasóköre helyiségeiben rendezték.

 Alapítói díj 500 Leu, minek ellenében az „Unitárius Közlöny” ingyen jár!

Székelykereszturi vëndiákok találkozója. Május 29-én és 30-án lesz a székelykereszturi unitárius főgimnázium volt növendékeinek vëndiák-találkozója, amire újból a legmelegebben felhívjuk olvasóink figyelmét. Az intézet vezetősége nemcsak azokat hívja találkozásra, akik az intézetben végeztek, hanem azokat is, akik rövid ideig voltak az intézet tagjai, de hálával gondolnak vissza ott eltöltött tanuló éveikre. A meghívókat most bocsátják szét. Az ünnepség programja: Május 29-én (szombaton) ismerkedési est a kaszinó helyiségeiben. Május 30-án d. e. 1/2 9 óraker gyülekezés a kaszinó udvarán, ahová az intézet jelenlegi diáksága felvonul a vëndiákok üdvözlésére. 9 óraker együttes levonulás az unitárius templomba istentiszteletre, 11 óraker hódolás a régi Alma Maternek, majd átvonulás az új épület tornacsarnokába vëndiák-találkozóra. D. u. 1 óraker közebed a régi intézet nagytermében. D. u. 5 óraker ifj. tornaverseny a régi intézet játszóterén vagy a tornacsarnokban. Este 9 óraker: műsoros estély és vëndiák-bál. A vëndégek elszállásolása lehetőség szerint magánosoknál fog történni, de mindenkinek gondoskodnak szállásról, aki legkésőbb május 23-ig jelentkezik, bejelentve azt is, hogy hányanmagával és mikor érkezik. Az intézet vezetősége újból kér minden vëndiákot, hogy jelentse be nemcsak a saját címét, hanem azokét is, akiknek holletéről tudomása van. A kereszturi unitárius főgimnázium minden volt növendéke, aki e sorokat olvassa, a maga hatáskörében tegyen meg mindent a találkozó sikerének érdekében! Keresse meg levélben volt osztálytársait, agításson részvételük mellett s ha külföldön él, a sajtó útján is tegye mennél szélesebb körben közhírré, hogy május 30-án minden vëndiáknak, aki valaha az unitárius gimnáziumban tanult, Székelykereszturon találkoznia kell. A tisztelendő lelkész uraknak is hathatós támogatását kéri az intézet vezetősége! Mindennemű jelentkezéssel a gimn. igazgatóságához kell fordulni.

A medeséri unitárius egyházközségben husvét másodnapján egy minden tekintetben nagyszabású ünnepség zajlott le a távoli és közeli vidék résztvevése mellett. A harangszentelési beszéddel kapcsolatban felolvasta dr. Kiss Elek theol. dékán a főtisztelendő püspök urnak meghatóan szép főpásztori levelét; a templomba elhelyezett hősök művészi kivitelű emléktábláját felavatta Lőrinczi István tb. esperes s a nők által vásárolt és elkészített két gyászlobogót Marosi Márton kadácsi lelkész szentelte fel. Imát Ütő Lajos, zárszót és záróimát Kozma Zoltán lelkészek mondtak. A harang beszerzésének történetét Pálffy Albert helybeli lelkész adta elő s Farkas Gábor énekvezér vezetése mellett kiválóan szépen énekelt az általa jól betanított egyházközségi férfikar. Gálfalvi Péter kadácsi énekvezér vezette a közénekeket. Sőfalvi Balázs, Szász Ida, Lukácsi Mózes, Kibédi Gergely szavalata és Szabó Juliska éneke igen szépen sikerült. Délután népes közebed volt s este Rátkay L.: Feihő Klári című népszínművét adták elő nagy sikerrel. Szerepeltek: Szabó Ida, Kibédi Áron, Bartalis Juliska, Pál Irma, Varga Lajos,

Sófalvi Pál, Szabó Zsigmond, Demeter János, András János, Dobos Róza, Varga Anna, Szabó Albert, Bartalis Lajos, Dobos László, Szász Ferenc, Szabó Juliska, Pál Ferenc, Varga Gábor. Sugott Ambrus Péter. Hisszük, hogy e nagy nap Medesér történetében sokat jelent a jövőt illetőleg is. Isten áldása legyen vele!

A **clevelandi** unitárius egyházközség 12 dollárt küldött a kolozsvári s 10 dollárt a kereszturi középiskoláinknak. Hálás köszönettel vettük.

Máté Sándor bágyoni ny. unitárius kántor egy ügyes, unitárius gyermeket örökbefogadna — amint írja — s a jelentkező forduljon hozzá a közelebbieket megbeszélése végett. (Bagin, Turda.)

A **nyárádszentlászlói Nőszövetsége** 2730 leut adott az Egyházközségnek, hogy a templomon levő legszükségesebb javításokat eszközöljék vele. — A Dalárda 2500 leuját szintén átadta, hogy a tanítói konyhát fedjék be és a fenmaradó összeget szintén templomreparálásra fordítsák. Egyházközség hálás köszönetét nyilvánítja s nagy örömét fejezi ki a haladást munkáló tevékenykedések felett.

Köszönet. A brassói unitárius templomépítés céljára a következő szives adományok történtek (folytatás): Török Sándor adománya Brassó 500 leu, Pál János adománya Brassó 250, Gálfalvi Sámuel adománya Gálfalvi Kálmán tragikus halála alkalmából 500, Unitárius főgimn. tanári kara és ifjúsága Székelykeresztur 700, Halmágyi Gábor adománya el nem fogadott munkadíj fejében Brassó 100, Barabás Ferenc és neje Barabás Ágnes adománya Árkos 100, Dimény Mózes gyűjtése Hosszufalu 300, Tellmann Béla adománya Brassó 500, Albert Károlyné adománya Brassó 50, Andrassy Árpád adománya Brassó 100, Gossman Béla adománya Brassó 80, Szentpáli Albert adománya 40, Bartha Miklós adománya Brassó 300, Téli táncestély tiszta jövedelme 22.598, Majális tiszta jövedelme 13.959, Dr. Kerekes István adománya Marosvásárhely 500, Magyar Lajos és neje adománya Benedek Jánosné halála alkalmából koszorúmegváltás címen 300, Szabó Dénes gyűjtése több helyen 245, Szabó Dénes gyűjtése Bölönben 923, Általános Kereskedelmi R. T. Brassó adománya 200, Palatka Domokos adománya Balázsfalva 100, Veress N. adománya Táglich L. útján 200, Br. Petrichevich-Horváth Kálmán adománya újévi ajándék címen Felsőszuk 100 leu. Midőn a fenti szives adományokért, valamint a gyűjtők fáradságáért a brassói unitárius egyházközség nevében hálás köszönetünket fejezzük ki e helyen is, tisztelettel kérjük mindazokat, egyeseket és egyházközségeket, kiknél gyűjtőiv van, hogy bármily csekély adománnyal azt mielőbb visszajuttatni sziveskedjenek. *Kovács Lajos* s. k. lelkész, *Fazakas József* s. k. gondnok.

Dr. Boros György: Szívemet hozzád emelem, női imakönyv, **Csifó S.:** Szentábrahámí imádságos könyve, **Vári Albert:** Imádságos könyv, kaphatók szerkesztőségünkben.

Kérelem. Az Unitárius Közlöny kolozsvári előfizetőit felkérem, hogy hátralékban levő díjait juttassák el közvetlenül a pénztárunkhoz, a Teológiai Akadémia tanári szobájába, minthogy a többször is megkísérelt beszédés célhoz nem vezetett és a díjak jelentékeny része sem elegendő a beszédéssel járó költségek fedezésére.

Gálfi Lőrinc, pénztárnok.

Az „Unitárius Könyvtár“ sorozatában az eddigi csinos kiadásban megjelent **Gagyhy Dénes: Dávid Ferenc, Vári Albert: Miért vagyok én unitárius? Gálfi Lőrinc: A jelenkor Jézusa, Vári Albert: Berde Mózsa** című négy füzet. Mindenkinek szívesen ajánljuk. A két első ára 5—5, a két utóbbié 10—10 leu.

Nyugtázás. Az egylet pénztárába március 18-tól április 26-ig előfizetői és tagsági díjat fizettek: Nyárádszentmártoni Nőegylet, Ármánkó Dávid Bernadea, Kelemen Árpád Kál, Lőrinczy László Cleveland, Gálfalvi Kálmánné Brassó, Csiki Gábor Budapest, Ambrus Kálmán, Simó Mihály, Szilágyi Sándor Lupény, Árkosi Ferenc, Csép Lajos, Koronka Dénes Vulkán, Szücs Ferencné Nagyvárad, Pataky Kálmán Nyárádszentlászló, Pap Dániel, Dávid Ferenc Egylet, Ekárt Andor, Ekárt Andorné Csehétfalva, Németh Albert Székelyudvarhely, Szatmáry Lajos Parajd, Török Lajos Énlaka, Csifó Salamon, Csifó Salamonné, Papszt Gyula, Weress László, Kelemen Lajos, Vaska Dezső, Tbok József Kolozsvár 1926-ra. Dobos József Kál, Borbély Samu Vulkán 1925-re. Unitárius Egyházközség Lokod, Özv. Botárné Borbély Anna Torockó, Kovács Dénes Szászrégen, Pálffy István Marosludas, Kálmán Zsigmond Lupény, Balog Samu Vulkán, Solyom Györgyné, S. Nagy Józsefné, Alföldi Andrásné, Pálffy Mártonné, Botár István, Vári Albert Kolozsvár 1925—1926-ra. Fazakas Olga Kolozsvár, Gyulai Béla Sinfalva, Sebestyén Sándor Barót, Dr. Sárdi Elemér, Ambrus Géza, Bencédi Irénke, Csathó Pálné, Dr. Csulak Mihály, Derzsi Dezső, Dr. Fekete Sándor, Özv. Graef Antalné, Gálffy Zsigmond, Jakab Géza, Dr. Kauntz Józsefné, Minerva Részvénytársaság, S. Nagy László, Dr. Nyiredi Gézáné, Pálfiy Sándor, Tana Ferenc, Puhala József, Özv. Anca Aurélné, Dr. Mikó Imre, Miklós Zsigmond, Dr. Kiss Ernőné, Király József Kolozsvár 1924—1926-ra. Dr. Abrudbányay Géza, Alexi Ferencné, Dr. Benedek Miklós, Fangh Erzsébet, Farkas Gyula, Farkas László, Özv. Farkas Vilmosné, Dr. Gyergyai Árpád, Gurát Béláné, Dr. Jancsó Ödönné, Dr. Márkos György, Nagy Kálmán, Dr. Pataki Jenőné, Pap Domokosné, Renner Emilné, Sikó Lajos, Szabó Pál, Szigethy Cs. Miklós, Vass Domokosné, Dr. Veress Géza, Dr. Várady Aurél, Fülöp Miklós, Placsintár Károlyné Kolozsvár 1923—1926-ra. Török Lajos Énlaka, Özv. Lőrincz Károlyné, Dahlstám Kálmánné, Id. Barabás Lajos, Dancs Lajos, Barabás Gábor Árkos, Benedek Lajos, Benedek Gyula, Keresztes Gyula, Bartha Lajos, Ferencz Lajos, Gazdag Miklósné, Darkó Lajos Nagyajta, Nagy Lajos, Serester

